

сія между синоветѣ си на Оудѣли. Слѣд-  
ствіе на това станаха междуособны воин-  
ны, които, за счастіе на Рѣссія, свър-  
шилиса като възлѣзалъ на Велико-Княже-  
скіатъ Кіевскій престолъ Ярославъ Влади-  
міровичъ. Тойзи Царь ѣ знаменитъ въ 1019-  
Рѣссійската Історія за своїатъ оумъ, ѡ-  
бразованіето, за ревността камъ Хрі-  
стіанската вѣра, за любовта камъ под-  
даннитѣ си и за законитѣ шо ги из-  
далъ за тѣхъ, които са назоваватъ Рѣс-  
ка правда.

Слѣдъ Ярославовата смірътъ ѡткры-  
лиса въ сичка Рѣссія междуособны воин-  
ны, на които слѣдствіе бѣли: ѡслабва-  
ніто на Рѣссія и найсетнѣ покореніето  
нейно ѡтъ Монголцитѣ. — Но тѣзи вре-  
менъ на междуособіето и на бѣдствіето  
нашегѡ\*) ѡтѣчества, хубавѣатса сасъ жи-  
вотатъ, съ бойникитѣ пѡдвиги и съ до-  
бродѣтелитѣ на Владиміра Мономахъ, 1113-  
герѡа и мъдрецъ-Хрістіанина, комѡто 25  
паматникъ на оуматъ и на сердцето ѣ ѡ-

\*) Снисателатъ какѡто чѡдо Рѣско, като  
говори за работитѣ на своето ѡтѣчество,  
дѡмъ нашегѡ ѡтѣчества, коѣто и дѣзъ като  
преводчикъ ѡставихъ сѣганъ.